

Nattehimlen januar 2026



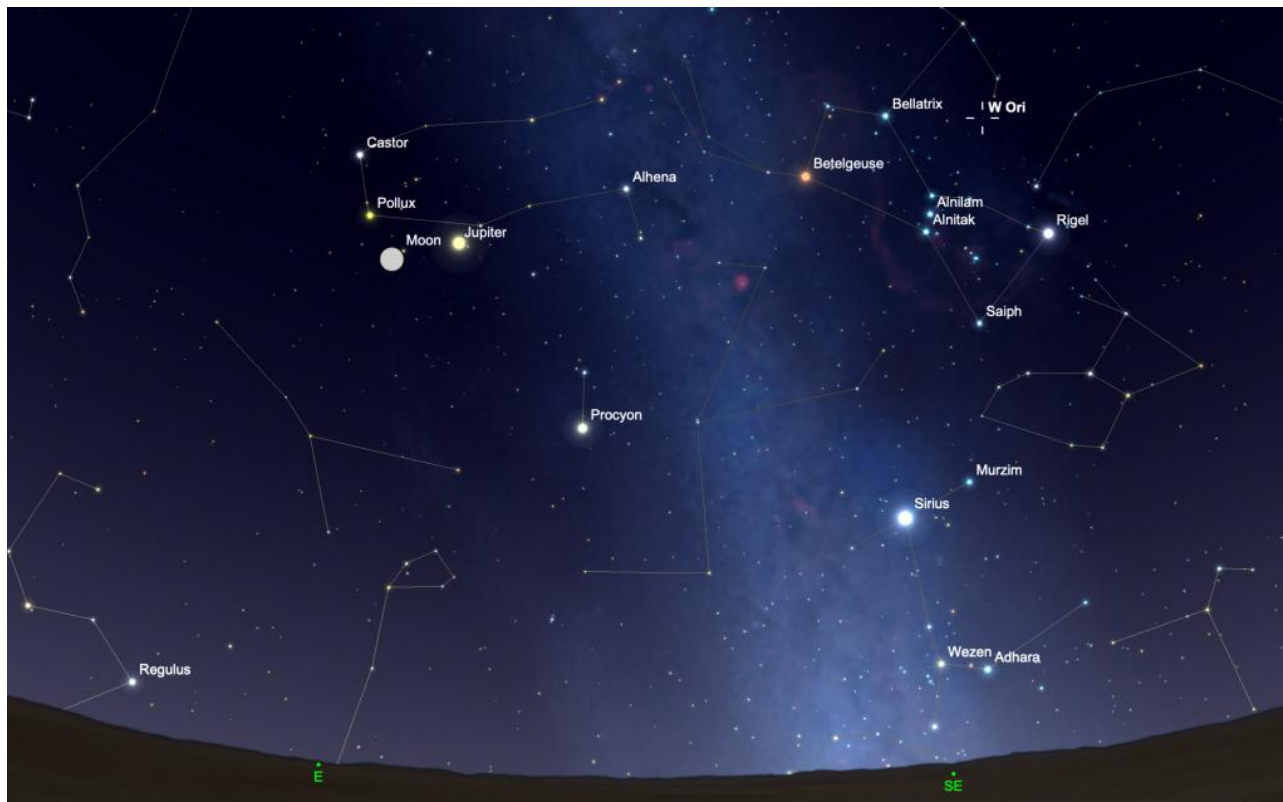
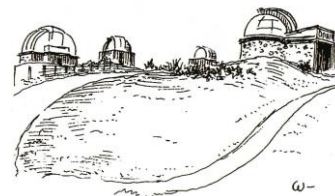
De nordlige vinterkonstellationer over Cathedral Rock nær Sedona, Arizona. Billedkredit: Brian Ventrudo

Godt nytår! År 2026 ankommer med en lovende, men kort meteorsværn og et møde mellem fuldmånen og Jupiter på aftenhimlen. Jupiter når opposition denne måned, hvor den skinner med en magnitude på $-2,7$ og udgør en flot fed skive til teleskopisk observation. Venus og Merkur ligger på den anden side af Solen og ude af syne. Saturn står i sydvest. Og Solen fortsætter periodisk aktivitet, der kan udløse nordlys. Her er, hvad du kan se på nattehimlen denne måned!

3. januar 2026. Fuldmåne, 10:03 UTC.

3. januar. Jupiter og fuldmånen samles lige øst for Castor og Pollux.

3. januar. Jorden når perihelion, det nærmeste punkt i sin bane til Solen, i en afstand af 147.099.894 km.



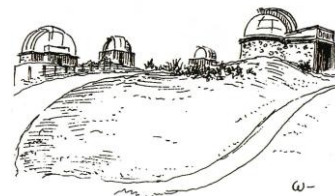
Fuldmånen og Jupiter befinder sig i nærheden af de klare stjerner Castor og Pollux den 3. januar 2026.

3.-4. januar. Den korte, men til tider intense Quadrantid-meteorsværm topper. Quadrantiderne har i gennemsnit omkring 25-40 meteoror på den mørke himmel. Det forudsagte tidspunkt for regnens højdepunkt er kl. 22 Universal Time den 3. januar, et tidspunkt der favoriserer observatører i Europa. Men kig når som helst tidligt om morgenen den 4. især når radianten er højere på himlen. Quadrantiderne har fået deres navn fra den forsvundne nordlige constellation Quadrans Muralis. De kan dukke op hvor som helst på himlen, men radianten ligger lige nord for den klare stjerne Arcturus på den nordøstlige himmel i timerne før dagry eller lige over den nord-nordvestlige horisont efter aftenslumring. I år skjuler en fuldmåne alle undtagen de klareste meteoror. Quadrantiderne favoriserer stærkt observatører på den nordlige halvkugle.

5.-6. januar. En bred måne passerer tæt på Regulus i stjernebilledet Løven om natten og tidlig morgen.

6. januar. Venus når øvre konjunktion med Solen.

9.-10. januar. Jupiter når opposition og står op i øst, mens solen går ned i vest. Planeten ligger i en afstand af omkring 4,23 AU (632,8 millioner kilometer). Jupiter lyser med en blændende magnitudo på -2,7 i aften, klarere end noget andet på nattehimmelen bortset fra Månen og Venus. Dens skive

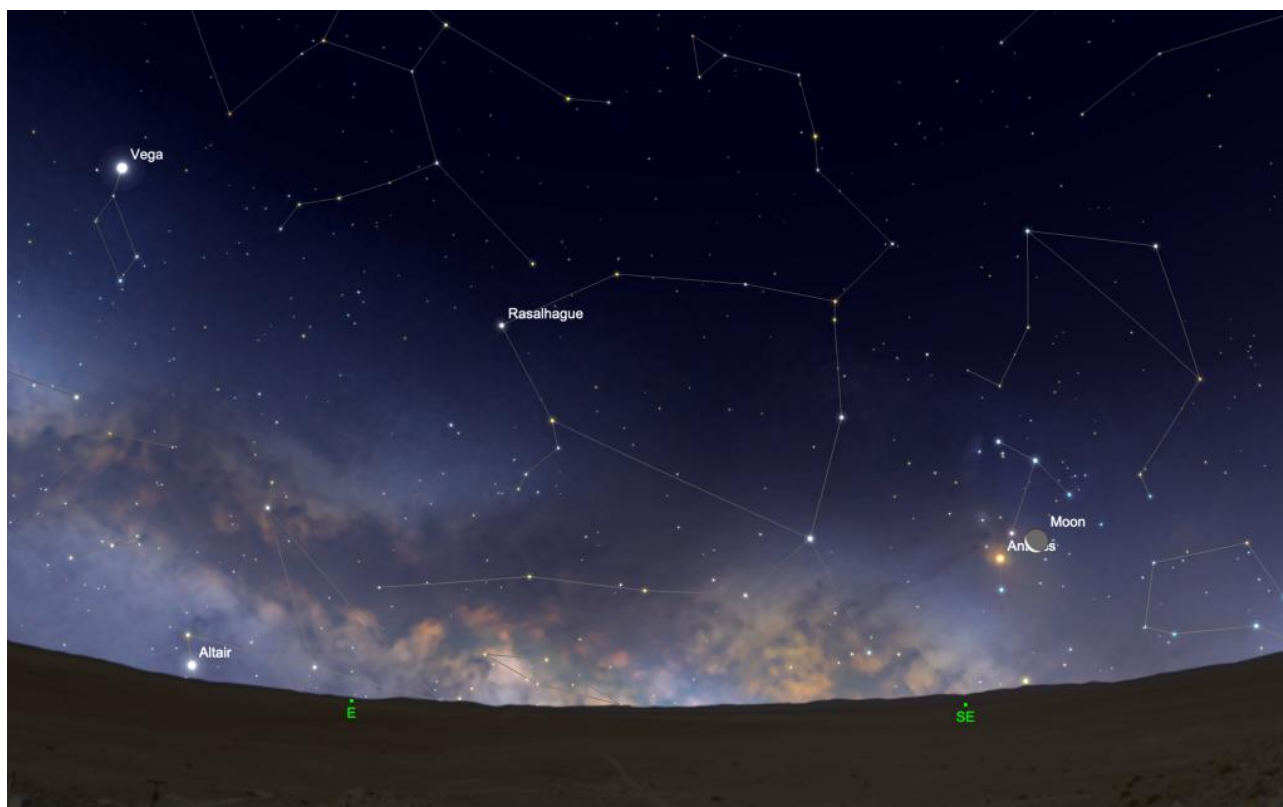


15. årgang nr.1

spænder over omkring 47 buesekunder. Den store planet ligger i Tvillingerne, nord for den himmelske ækvator, ideel for nordlige observatører, men stadig et godt stykke over horisonten for dem på den sydlige halvkugle. Jupiters fire største måner – de galilæiske måner – er også på deres lyseste og største nær opposition, og alle fire opløses i små skiver i et teleskop ved moderat forstørrelse. Jupiter forbliver godt positioneret til observation i de kommende måneder, når den bevæger sig op mod aftenhimlen.

10. januar. Månen i sidste kvarter, 15:48 UTC.

10.-11. januar. Den tynde Måne passerer under Spica i stjernebilledet Jomfruen på den tidlige morgenhimmel.

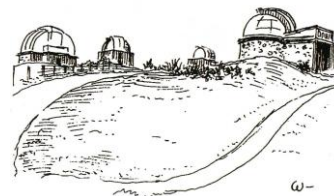


Den aftagende halvmåne ligger nær Antares lavt på den sydøstlige himmel før dag gry den 14. januar 2026.

14. januar. Den aftagende halvmåne ligger lavt i sydøst før dag gry. Mælkevejens spøgelsesagtige bånd følger efter og giver os en forsmag på den kommende forårs- og sommerhimmel. Observatører i Australien, New Zealands sydø og et lille bånd på tværs af det sydlige Chile og Argentina ser Månen skjult i Antares.

18. januar. Nymåne, 19:52 UTC

Brorfelde Astronomiske Vennekreds
Observator Gyldenernes Vej 13
Brorfelde, 4340 Tølløse
web@brorfelde.eu
www.brorfelde.eu



15. årgang nr.1

21. januar. Merkur når øvre konjunktion med Solen.

22. januar. Saturn står lavt på den sydvestlige aftenhimmel nær den tiltagende halvmåne. Planeten er på vej ud af himlen for året og ser svagere og mindre ud i et teleskop. Dens ringe åbner sig langsomt op til omkring 2° og vil fortsætte med at gøre det i de kommende år.

26. januar. Månen i første kvarter, 04:47 UTC

27. januar. Se højt mod syd og øst for at se den tiltagende brede måne nær Plejaderne.